

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων ἐργατικῶν τινῶν νόμων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Α) Γενικά

1. Ἡ ἀνάγκη θεραπείας διαπιστωθεισῶν ἀδυναμιῶν τῆς κειμένης ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ προσαρμογῆς ταύτης πρὸς νέας ἀνάγκας ἢ καταστάσεις καθιστᾷ ἀναπόφευκτον τὴν ἐκδοσὶν νομοθετημάτων ὡς τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον.

2. Δι' αὐτοῦ τροποποιῶνται, συμπληροῦνται, ἀντικαθίστανται ἢ καταργοῦνται ἐνίοι διατάξεις ἐργατικῶν τινῶν νόμων, ἐπὶ τῷ τέλει ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσῆς μεταχειρίσεως, ἀποδόσεως δικαιοσύνης εἰς ἰκανὸν ἀριθμὸν μισθωτῶν καὶ προσαρμογῆς τῆς κειμένης νομοθεσίας πρὸς νέας καταστάσεις ἢ ἀνάγκας τῆς ἀενάως μεταβαλλομένης κοινωνικῆς ζωῆς.

Β) Εἰδικώτερον

Ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστον διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου σημειοῦνται τ' ἀκόλουθα:

1. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 καθορίζεται τὸ ὕψος (ἀπὸ 25 % - 75 %, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῶν πράγματι καταβαλλομένων ἀποδοχῶν) τῆς ἀμοιβῆς τῆς ὁποίας δικαιοῦνται πάντες οἱ μισθωτοὶ οἱ ἀπασχολούμενοι πέραν τῶν δι' ἐκάστην κατηγορίαν μισθωτῶν ἐπιτρεπομένων ἀνωτάτων χρονικῶν ὁρίων διαρκείας τῆς ἡμερησίας ἐργασίας, μὴ θιγομένων τυχόν ἰσχυόντων εὐνοικωτέρων ὁρῶν δι' αὐτούς. Ὡσαύτως καθορίζεται ἡ δι' ἐκάστην ὥραν μὴ νομίμου ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως προσαυξήσις, εἰς ποσοστὸν 75 %. Ἡ ρύθμισις αὕτη κατέστη ἀναπόφευκτος μετὰ τὴν, διὰ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. Δ/τος 515/1970 «περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας μισθωτῶν» παροχῆν ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως καὶ πέραν τῶν ἑκατὸν εἰκοσι (120) ὡρῶν ἐτησίως. Τέλος διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου καταργοῦνται αἱ ἄχρι τοῦδε ἰσχύουσαι ἐπὶ τοῦ θεματοῦ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς περιπτ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Π. Δ/τος τῆς 27-6/4-7-1932 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀκταώρου ἐργασίας διατάξεων» καὶ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ/τος 4020/1959 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων ἐργατικῶν τινῶν νόμων» αἵτινες ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

α) Πρῶτον ἐδάφιον περιπτ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 9 Π. Δ/τος 27-6/4.7.1932:

«4) Τὴν διὰ τὰς προσθέτους ὥρας ἀναλογουσαν ἀντιμισθίαν, ἣτις δέον νὰ εἶναι ἠὺξήμενη τοῦλάχιστον κατὰ 25 % ἐν σχέσει πρὸς τὴν κανονικὴν τοιαύτην».

β) Παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ/τος 4020/1959:

«1. Μισθωτοὶ ἀπασχολούμενοι πέραν τῶν δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐπιτρεπομένων ἀνωτάτων χρονικῶν ὁρίων διαρκείας τῆς ἡμερησίας ἐργασίας κατόπιν ἀδείας τῆς Ἀρχῆς καὶ καθ' ἂς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται τοῦτο, δικαιοῦνται, διὰ τὴν πέραν τῶν 60 ὡρῶν ἐτησίως τοιαύτην ἀπασχολήσιν τῶν, ἀμοιβῆς, δι' ἐκάστην ὥραν, ἰσῆς πρὸς τὸ καταβαλλόμενον ὠρομισθίον, ἠὺξήμενον κατὰ 50 %, ἐὰν ὑπὸ ἄλλων διατάξεων δὲν προβλέπηται ὑψηλοτέρα ἀμοιβή. Διὰ τὰς μέχρι τῶν 60 ὡρῶν ἐτησίως πραγματοποιουμένης ὑπερωρίας, ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ κείμεναι διατάξεις.»

2. Μισθωτοὶ ἀπασχολούμενοι ἐπὶ πλεόν τῶν δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐπιτρεπομένων ἀνωτάτων ὁρίων ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως, ἢ ἀνευ ἀδείας τῆς Ἀρχῆς, πέραν τῶν ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ ἀπαιτησῶν τῶν, δικαιοῦνται καὶ ἀποζημιώσεως ἰσῆς πρὸς 75 % τοῦ καταβαλλομένου ὠρομισθίου τῶν».

2. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Σχεδίου, ἀντικαθίσταται ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. Δ/τος 3755/1957 «περὶ αὐξήσεως ἀνα-

δρομικῶς τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3239/1955 καὶ ἄλλων διατάξεων τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας κ.λ.π.» ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς, ἐπὶ τῷ τέλει παροχῆς μείζονος προστασίας πρὸς τοὺς ἐργαζομένους καὶ ὀρίζεται ὅτι οἱ ἀπασχολούμενοι κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ νόμῳ ἐξαιρετέας ἑορτὰς δικαιοῦνται, ἀνεξαρτήτως τοῦ κύρους τῆς συμφωνίας περὶ τῆς ἀπασχολήσεως ταύτης καὶ τῶν ἄλλων ἐνδεχομένων συνεπειῶν, τῆς κατὰ τὰς κείμενας διατάξεις προσαυξήσεως ἐξ 75 %, ἢ χορηγήσει τῆς ὁποίας μέχρι τοῦδε βάσει τῶν ἀντικαθισταμένων διατάξεων ὡς αὗται ἡρμηνεύθησαν ὑπὸ τῆς νομολογίας, περιωρίζετο μόνον εἰς τοὺς νομίμως ἀπασχολούμενους κατ' αὐτὰς μισθωτοὺς.

Ἡ ἀντικαθισταμένη διάταξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. Δ/τος 3755/1957 ἔχει ὡς ἀκόλουθος:

«1. Οἱ μισθωτοὶ ἀπασχολούμενοι κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς κατωτέρω ἀναφερομένας ἑορτὰς δικαιοῦνται τῆς ὑπὸ τῶν ὑπ' ἀριθ. 8900/1946 καὶ 25825/1951 ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας πρόβλεπομένης προσαυξήσεως ἐξ 75 % κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἐν λόγω ἀποφάσεων, ὡς αὗται ἰσχύουσι σήμερον, ὀριζόμενα».

3. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ σχεδίου, ρυθμίζονται θέματα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν τῶν μισθωτῶν τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία παρέχεται ἐκτὸς κατωκημένων περιοχῶν ὡς καὶ θέματα λειτουργίας καταστημάτων κατὰ τὴν Μ. Παρασκευῆν.

Οὗτω διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ τούτου ὀρίζεται ὅτι οἱ ἀνωτέρω μισθωτοὶ δύνανται, ἀντὶ τῆς κατὰ τὰς κείμενας διατάξεις ἀναπληρωματικῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, νὰ λαμβάνουν, μετ' ἀδειαν τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἀνά περιόδον τεσσάρων (4) ἐβδομάδων, τόσας συνεχεῖς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπουσίας, ὅσαι καὶ αἱ Κυριακὰς καθ' ἂς οἱ μισθωτοὶ οὗτοι ἀπασχολήθησαν.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἰκανοποιεῖται αἰτητῶν μισθωτῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων ὄτινες ἀπασχολούμενοι ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας τῶν καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς, εἰς ἀπομεινωμένους καὶ μακρὰν κατωκημένων περιοχῶν κειμένους τόπους ἐργασίας, κατὰ κανόνα δὲ μακρὰν τῆς οἰκογενειακῆς τῶν ἐστίας, δὲν δύνανται νὰ ἰκανοποιήσούν τὰς οἰκογενειακὰς, κοινωνικὰς καὶ λαϊκὰς ἀνάγκας τῶν, διὰ τῆς παρεχομένης εἰς αὐτοὺς, βάσει τῶν κειμένων διατάξεων, ἀναπληρωματικῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως διαρκείας 24 ὡρῶν, χρόνος ὃ ὁποῖος κρίνεται ὅπως ἀνεπαρκῆς πρὸς τοῦτο.

Διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἰδίου ἀρθροῦ, θεσπίζεται ἀπαγόρευσις τῆς λειτουργίας τῶν καταστημάτων καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς ἀπασχόλησις μισθωτῶν μέχρι τῆς 13.00 ὥρας τῆς Μ. Παρασκευῆς καὶ περαιτέρω παρέχεται ἡ εὐχέρεια ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ὀρίζωνται ἄλλως τὰ τῆς λειτουργίας τῶν καταστημάτων κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν, ἐφ' ὅσον τοπικαὶ συνθῆκαι ἐπιβάλλουν τοῦτο.

4. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ σχεδίου ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ, διὰ λόγους ἰσῆς μεταχειρίσεως, αἱ καταργηθεῖσαι ὡς πρὸς τὰ ΚΤΕΛ, διὰ τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ Ν. Δ/τος 102/1973 «περὶ ὀργανώσεως τῶν διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων ἐκτελουμένων δημοσίων ἐπιβατικῶν συγκοινωνιῶν» διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 937/1971 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3221/55 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 211/27-2-1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νόμου 2119/52 περὶ λεωφορείων κ.λ.π.» αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τοὺς λόγους καὶ τὴν διαδικασίαν ἀπολύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΚΤΕΛ, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἡ ἀπόλυσις τοῦ προσωπικοῦ τούτου χωρῆ μόνον διὰ τοὺς εἰς τοὺς οἰκείους κανονισμοὺς περιοριστικῶς ἀναφερομένους λόγους, ὡς τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ ΕΚΤΕΛ.

5. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ σχεδίου, ἀντικαθίσταται τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Νόμου 3198/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ καταγγελίας τῆς σχέσεως ἐργασίας διατάξεων» τὸ προστεθὲν διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ/τος 3789/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων».

της εργατικής νομοθεσίας», εν σχέσει προς την αποζημίωσιν των αποχωρούντων της εργασίας ή απομακρυνόμενων υπό του εργοδότη ολίγες συνεπλήρωσαν ή συμπληρώσαν τας προς χορήγησιν πλήρους συντάξεως γήρατος προϋποθέσεις επί τῷ τέλει ἐπεκτάσεως διά λόγους ίσως μεταχειρίσεως τῶν διατάξεων τούτων καί ἐπί παντός μισθωτοῦ (καί οὐχί μόνον τῶν ἰδιαιτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς νῦν ἰσχύει), ἡσφαλισμένου εἰς οἰονδήποτε (καί οὐχί μόνον εἰς τὸ ΙΚΑ) Ὀργανισμὸν Κυρίας Ἀσφαλίσεως.

Ἡ ἀντικαθιστωμένη διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 3198/1955, ἡ προσθεθεία δὲ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ/τος 3789/1957 ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεως, συμπληρώσαντες ἢ συμπληροῦντες τὰς πρὸς χορήγησιν πλήρους συντάξεως γήρατος προϋποθέσεις δύνανται ν' ἀποχωρῶσι τῆς εργασίας ἢ ν' ἀπομακρύνωνται ταύτης παρὰ τοῦ εργοδότη των, λαμβάνοντες, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, οἱ μὲν ἐπικουρικῶς τὰ 40%, οἱ δὲ μὴ ἡσφαλισμένοι ἐπικουρικῶς τὰ 50% τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου 2112/1920, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ὀριζομένης ἀπροειδοποιήτου ἀποζημιώσεως.

Διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω χορηγουμένην εἰς τοὺς ἀποχωρούντας ἢ ἀπομακρυνόμενους ὑπαλλήλους μειωμένην ἀποζημιώσιν ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπά, πάντα τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ Ν.Δ/τος 3198/1955 ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2112/1920, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀφορῶσάν τὴν προμήνυσιν».

6. Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ σχεδίου ἐπιδιώκεται ἡ ὑποβοήθησις τῆς συγχωνεύσεως τῶν βιομηχανικῶν κυρίως ἐπιχειρήσεων, πρὸς δημιουργίαν μεγάλων ἢ συγχρόνων ἀναγωνιστικῶν μονάδων, ἐν ὄψει τῆς πλήρους ἐντάξεώς μας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. ὡς καὶ τῆς ἀποκεντρώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκμεταλλεύσεων ἐξασφαλιζομένου εἰς τὸ προσωπικὸν τούτων ὅπερ θέλει ἀπολυθῆ, πέραν τῆς ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένης ἀποζημιώσεως, μεγαλύτερας διαρκείας καὶ ἡυξημένου ὕψους ἐπιδόματος ἀνεργίας, καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικῶν Δυναμικῶν (Ο.Α.Ε.Δ.) βαρύνοντος κατὰ τὸ ἡμισυ τὸν οἰκεῖον εργοδότην ὅστις καὶ ἀποδίδει τοῦτο εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ὀργανισμὸν εἰς δόσεις.

7. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ σχεδίου σκοπεῖται ἡ τακτοποιήσις ἀπὸ μακροῦ ὑφισταμένων ἐκχρεωτήτων διὰ τῆς διαγραφῆς τῶν κάτωθι ὀφειλῶν πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Ἀπασχολήσεως Ἐργατικῶν Δυναμικῶν (Ο.Α.Ε.Δ.):

α) Τοῦ Δημοσίου αἰτινες προέρχονται ἐκ τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τῶν διατάξεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 41/25.4.1962 Π.Υ.Σ, ὑποχρέσεως συμμετοχῆς τούτου εἰς τὰς δαπάνας λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν συμπάρτασιν, ἐποπτεῖαν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ ἀπασχολουμένων Ἑλλήνων μισθωτῶν, διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ν. Δ/τος 4346/1964 «Περὶ Ὀργανώσεως Ὑπηρεσιῶν Προστασίας καὶ Ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐργαζομένων Ἑλλήνων καὶ ἄλλων τινῶν περὶ Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς διατάξεων» ὅτε δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 αὐτοῦ, αἱ ἐν λόγῳ δαπάναι ἀνελήφθησαν ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τοῦ ΟΑΕΔ.

Αἱ περὶ ὧν πρόκειται δαπάναι ἀνερχόμεναι εἰς τὸ ὕψος τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων ἑπτακοσίων ἐνενηκόντα πέντε χιλιάδων ὀκτακοσίων εἰκοσιν ἑννέα (4.795.829) δραχμῶν, κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ο.Α.Ε.Δ., μὴ ἀποδοθεῖσαι μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

β) Διακοσίων πενήκοντα (250) Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς χώρας, προερχομένων ἐκ τῆς μὴ ὀλοσχεροῦς ἐκτελέσεως τῶν συναφθεισῶν κατὰ τὰ ἔτη 1959-1967, δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν.Δ/τος 2961/1954 «Περὶ συστάσεως Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως καὶ

Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας», συμβάσεως χρηματοδοτήσεως ἐκ τῶν κεφαλιῶν τοῦ Ο.Α.Ε.Δ. δι' ἐκτέλεσιν ὑπὸ τούτων διαφόρων ἔργων, ἐχόντων κοινωφελῆ ἢ τουριστικὸν χαρακτήρα καὶ ἐξυπηρετούντων τὸ δημόσιον συμφέρον, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπασχολήσεως ἐπιδοτούμενων ἀνέργων, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ. Τὰ ἐκ τῶν χορηγηθεισῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω πιστώσεων ὑφιστάμενα σήμερον ὑπόλοιπα ἀνέρχονται εἰς τὸ ὕψος τῶν πέντε ἑκατομμυρίων τεσσαράκοντα ἑννέα χιλιάδων τετρακοσίων τριάκοντα τεσσάρων (5.049.434) δραχμῶν ἅτινα συμφώνως πρὸς τὰς ὑπογραφείσας συμβάσεις ἔδει νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὸν Ο.Α.Ε.Δ., ἐφ' ὅσον οἱ ὑπόχρεοι Δήμοι καὶ αἱ κοινότητες δὲν ὑπέβαλον μέχρι τοῦδε τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά ἀποδόσεως.

Εἰς τὰς ἐπανεπιλημμένας ὀχλήσεις τοῦ Ο.Α.Ε.Δ. οἱ ὑπόχρεοι κατὰ τ' ἀνωτέρω Δήμοι καὶ Κοινότητες προβάλλουν οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν ἢ καὶ παραγραφὴν, ἡ δὲ προσφυγὴ εἰς τὰ δικαστήρια οὔτε σκόπιμος κρίνεται οὔδὲ καὶ τελεσφόρος.

8: Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ σχεδίου καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος τῶν πολιτῶν ἐναντι τοῦ νόμου, ὀρίζεται ἔτι ἅπασαι αἱ διατάξεις τῆς κειμένης εργατικῆς νομοθεσίας, αἵτινες ἰσχύουν ἐπὶ παντός μισθωτοῦ ἐφαρμόζονται ἐφ' ἐξῆς καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Πρόνοιας (Ε.Ο.Π.), τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Ε.Ε.Σ.) ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν περὶ ὧν τὸ Ν. Δ/μα 1286/1949 «περὶ φορολογικῶν καὶ ἄλλων διευκολύνσεων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συμβουλίου Ἐθελοντικῶν Ὀργανώσεων (Α.Σ.Ε.Ο.)» Ὀργανώσεων—μελῶν τοῦ Α.Σ.Ε.Ο. καταργουμένης πάσης γενικῆς ἢ ἐιδικῆς ἀντιθέτου διατάξεως.

Οὕτως ἐκλείπουν πλέον οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὰ εὐλόγα παράπονα τῶν περὶ ὧν πρόκειται κατηγοριῶν μισθωτῶν καὶ ἱκανοποιεῖται δίκαιον καὶ ἀπὸ μακροῦ προβαλλόμενον αἴτημα αὐτῶν.

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ σχεδίου καταργούμεναι διατάξεις εἶναι αἱ κάτωθι.

α) Ε.Ο.Π.

αα) Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν. 1427/1950 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἐράνου «Πρόνοια Βορείων Ἐπαρχιῶν Ἑλλάδος» ἔχον ὡς ἀκολουθῶς :

«Τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν (ὑπαλληλικὸν, ὑπηρετικόν, τεχνικόν, ἐργατικόν κ.λπ.) τῶν Γραφείων, Παιδουπόλεων, Κέντρων κ.λπ. τοῦ Ἐράνου «Πρόνοια Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος» δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις περὶ προσλήψεως, μισθοδοσίας, ὄρων ἔργασίας, προβίβασμῶν, ἀπολύσεως κ.λπ. τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων. Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον προκειμένου περὶ ἀπολύσεως καταβάλλεται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ ὑπὸ τοῦ Νόμου 2112/1920, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 4558/1930 ἢ ὑπὸ τοῦ Β.Δ. τῆς 16.7.1920 προβλεπομένη ἀποζημιώσις, ὑπολογιζομένη μόνον ἐπὶ τῆς εἰς χρέμα μισθοδοσίας αὐτοῦ. Ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διέπονται καὶ αἱ γενόμεναι ἤδη ἀπολύσεις προσωπικοῦ, ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη τελεσίδικος ἀπόφασις».

ββ) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ/τος 572/1970 «περὶ ὀργανώσεως, διαρθρώσεως, λειτουργίας καὶ ἀρμοδιότητων τῶν πάσης κατηγορίας Νομικῶν Προσώπων, Ὀργανισμῶν καὶ Ἐπιτροπῶν ἐν τῇ Διοικήσει τῶν ὁμοίων μετέχει ὁ Βασιλεὺς ἢ μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰογενείας», ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Ἡ διὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ διαταγμάτων ρυθμισις τῶν θεμάτων τοῦ προσωπικοῦ, δύναται νὰ συντελεθῆ καὶ ὑπὸ τὰς ἐξαιρέσεις τὰς θεσπιζομένας ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 1427/1950, ἐφαρμοζομένης δυνάμει τοῦ παρόντος ἐπὶ τοῦ πάσης κατηγορίας προσωπικοῦ τῶν ἐν ἄρθροις 2,3,4 καὶ 6 τοῦ παρόντος Ὀργανισμῶν καὶ Ἰδρυμάτων».

β) Ε.Ε.Σ.

Η περίπ. 2 του άρθρου 1 του Νόμου 3711/1928 «περί καταστατικού χάρτου του Έλλην. Έρυθρου Σταυρού ως τουτο αντικατεστάθη υπό του Α.Ν. 552/1945 «περί τροποποιήσεως του Ν. 3711/1928 «περί καταστατικού χάρτου του Έλλην. Έρυθρου Σταυρού » και συμπληρώσεως του υπ' αριθ. 70/1944 Α.Ν. «περί ανασυγκροτήσεως του Δ. Συμβουλίου του Έλλην. Έρυθρου Σταυρού» και της παρ. 1 του άρθρου 3 του Νόμου 4504/1966 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της εργατικής νομοθεσίας και περί άλλων τινών διατάξεων», έχουσης ως ακόλουθως :

«Εκ των διατάξεων της Ισχύουσας εκάστοτε εργατικής νομοθεσίας εφαρμόζονται επί των παρὰ του Έλληνικου Έρυθρου Σταυρού απασχολουμένων μισθωτών αι τοιαύται περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας, χορηγήσεως κατ' έτος αδείας μετ' αποδοχών, παροχής δώρων, περί χρονικών ορίων εργασίας, εβδομαδιαίας αναπαύσεως, αμοιβής υπερωριών, αμοιβής νυκτερινής εργασίας και τοιαύτης κατὰ Κυριακάς και έορτάς, αποζημιώσεως δι' ύπηρεσίαν εκτός έδρας, ως και αι τοιαύται περί κοινωνικής ασφαλείας.

Κατά την άλλη έννοιαν του άρθρου 42 του Ν. 3239/1955 «περί τρόπου ρυθμίσεως των Συλλογικών Διαφορών Έργασίας κλπ» επί των παρὰ του Έλληνικου Έρυθρου Σταυρού απασχολουμένων μισθωτών έχουσιν εφαρμογήν μόνον αι έθνικαι γενικαι συλλογικαι συμβάσεις εργασίας η αι όμοιας εκτάσεως διαιτητικαι αποφάσεις και αι ειδικαι τοιαύται, άφορώσαι άποκλειστικώς εις την άμοιβήν και λοιπούς όρους εργασίας του προσωπικού του Έλληνικου Έρυθρου Σταυρού.»

γ) Οργανώσεις - μέλη του Α.Σ.Ε.Ο.

Το άρθρον 8 του Ν.Δ/τος 1286/1949 «περί φορολογικών απαλλαγών και άλλων διευκολύνσεων του Αμερικανικού Συμβουλίου Έθελοντικών Οργανώσεων», έχον ως ακόλουθως :

«Η Ισχύουσα νομοθεσία περί μισθωτών εν γένει εις ό,τι άφορά την πρόσληψιν υπαλλήλων η εργατών, καταπολέμησιν της ανεργίας, απόλυσιν (έξαιρέσει της υπό του Νόμου 2112 ως συνεπληρώθη, προβλεπομένης αποζημιώσεως διά καταγγελίαν συμβάσεως) ως και η νομοθεσία περί μισθωτών παλαιών πολεμιστών εν γένει η εν έπιστρατεύσει, (έξαιρέσει της παροχής εφεδρικού επιδόματος του Ν. 3514) δεν έχει εφαρμογήν επί των μισθωτών των Οργανώσεων - μελών του Α.Σ.Ε.Ο.»

9. Διά του άρθρου 9 του σχεδίου, καταργούνται αι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 4 του δικτατορικού Α. Νόμου 430/1968 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Οργανισμού της Αγροτικής Τραπεζής της Ελλάδος και της περί ταύτης Νομοθεσίας», προκειμένου να εφαρμόζονται έφ' έξής και επί του προσωπικού της Αγροτικής Τραπεζής, διά λόγους ίσης μεταχειρίσεως, αι γενικαι δι' άπαντας τους μισθωτούς και ειδικώτερον τους μισθωτούς του Τραπεζικού Κλάδου Ισχύουσαι εκάστοτε διατάξεις, νόμων, διαταγμάτων, αποφάσεων, Συλλογικών Συμβάσεων Έργασίας και αποφάσεων διαιτησίας, περί της υπερωριακής απασχολήσεως και της αμοιβής ταύτης ως και περί της αμοιβής δι' άπασχόλησιν κατὰ τας νυκτερινάς ώρας και τας άργίας, θέματα τὰ όποια, δυνάμει των καταργουμένων διατάξεων, διά τὸ προσωπικόν της Α.Τ.Ε. έρρυθμίζοντο κατὰ παράβασιν των ως άνω άρχων κατὰ την απόλυτον κρίσιν του Συμβουλίου της εν λόγω Τραπεζής.

Η καταργουμένη διάταξις της παρ. 5 του άρθρου 4 του Α. Νόμου 430/1968 έχει ως ακόλουθως :

«Είς τὸ πέρας των ώρων υποχρεωτικής εργασίας η κατὰ τας ημέρας άργίας η κατὰ τας νυκτερινάς ώρας απασχολούμενον πάσης κατηγορίας προσωπικόν της Α.Τ.Ε., παρέχεται αποζημιώσις κατὰ τὰ δι' αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου ορίζουσα. μη Ισχύουσών ως προς τὸ προσωπι-

κόν τουτο των διατάξεων περί άπαγορεύσεως της υπερωριακής απασχολήσεως».

10. Διά των διατάξεων του άρθρου 10 του σχεδίου αντικαθίστανται η τροποποιούνται ενιαί διατάξεις του Ν.Δ/τος 1198/1972 «περί του τρόπου ρυθμίσεως των όρων άμοιβής και έργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του Δημοσίου των Ο.Τ.Α. και Ν.Π.Δ.Δ. και τροποποιήσεως διατάξεων της περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας νομοθεσίας», προς τὸν σκοπὸν συμπληρώσεως διαπιστωθέντων κενών, άπλουστεύσεως διαδικασιών, ως και άποφυγής καθυστερήσεων εις την επίλυσιν συλλογικών διαφορών εργασίας ούτω :

α) Διά της παρ. 1 του άρθρου τούτου, προστίθεται δεύτερον έδάφιον εν τέλει της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ/τος 1198/1972, άπλουστευομένης ούτω της διαδικασίας όρισμού του εκπροσωπούντος τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως (Ο.Τ.Α.) και τὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) όργάνου κατὰ την διαδικασίαν επίλυσεως των συλλογικών διαφορών εργασίας, διά της παροχής δυνατότητος εις τους έποπτευοντας τους Οργανισμούς τούτους Υπουργούς (έφ' όσον ούτοι είναι πλείονες) όπως συναινούν κχωρισμένως διά τὸν παρὰ μόνου του Υπουργού των Οικονομικών διορισμόν ως κοινού εκπροσωπού, του υπό τούτου επιλεγχομένου όργάνου.

β) Διά της παρ. 2 του αὐτοῦ άρθρου αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.Δ/τος 1198/1972 και ούτω, συμπληρωμένου νομοθετικού κενού, παρέχεται η δυνατότης προσδιορισμού, διά κοινής άποφάσεως του κατὰ περίπτωσιν άρμοδίου Υπουργού και του Υπουργού Έργασίας, του κατὰ ποσοτόν η ποσόν ανωτάτου όριου άποκλίσεως από τὰ Ισχύοντα έπίπεδα άμοιβής των επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού δικαίου μισθωτών του Δημοσίου των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., εις τας ρυθμίσεις των εξαιρετικών περιπτώσεων περί των αι' αντικαθιστάμεναι διατάξεις.

Αι αντικαθιστάμεναι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.Δ/τος 1198/1972 έχουν ως ακόλουθως :

«Είς όλως εξαιρετικας περιπτώσεις, δι' αποφάσεων του άρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Υπουργού, δύναται να καθορίζηται κατ' ειδικότητος τὸ ύψος της αμοιβής των μισθωτών, εκ των δυναμένων να απασχοληθούν επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου παρὰ τῷ Δημοσίῳ τοῖς Ν.Π.Δ.Δ. και τοῖς Ο.Τ.Α., εις έπίπεδα ανώτερα των κατὰ την διαδικασίαν του παρόντος εκάστοτε Ισχύόντων.

Αι κατὰ τὰ ανώτερω ειδικότερες μετά του κατ' ανώτατον όριον αριθμού προσωπικού εκάστης τούτων προσδιορίζονται εκάστοτε διά κοινής άποφάσεως του άρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Υπουργού και του Υπουργού Έθνικης Οικονομίας».

γ) Διά της παρ. 3 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται η περίπ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ/τος 1198/1972 άπλουστευομένης της διαδικασίας χορηγήσεως αδειών υπερωριακής απασχολήσεως των επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού δικαίου μισθωτών του Δημοσίου των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., μειουμένου ούτω σημαντικώς του φόρτου εργασίας του οικείου Τμήματος του παρὰ τῷ Υπουργείῳ Απασχολήσεως Ανωτάτου Συμβουλίου Έργασίας (Α.Σ.Ε.).

Η αντικαθισταμένη διάταξις της περιπτώσεως ε' της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ/τος 1198/1972 έχει ως ακόλουθως :

«ε) η γνωμοδότησις περί της ανάγκης καθιερώσεως υπερωριακής εργασίας των επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού δικαίου μισθωτών του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. ως και των ώρων κατὰ μήνα κατὰ την διάρκειαν της εργασίας ταύτης».

11. Διά του άρθρου 11 του σχεδίου άποσαφηνίζεται τὸ άρμοδίον όργανον και συντομεύεται η διαδικασία χορηγήσεως των αδειών υπερωριακής απασχολήσεως των επί σχέσει εργασίας Ιδιωτικού δικαίου μισθωτών του Δημοσίου των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., εντός των δι' εκάστην κατηγορίαν μισθωτών έπιτρεπομένων ανωτάτων όριων υπερωριακής απασχολήσεως.

12. Τέλος διά τών διατάξεων τού άρθρου 12 τού σχεδίου έναρμονίζονται αί ποινικοί διατάξεις τού Ν.Δ/τος 2954/1954 «περί οργανώσεως Σώματος 'Επιθεωρήσεως 'Εργασίας παρά τῷ 'Υπουργείῳ 'Εργασίας κλπ.» πρὸς τὰς διατάξεις τού άρθρου 458 τού Π.Κ., πρὸς ὑποβόθησιν τών 'Οργάνων τού 'Υπουργείου 'Εργασίας εἰς τὴν ἀσκήσιν τού λίκου κοινωνικοῦ, πλὴν ἄκρως δυσγεροῦς ἔργου τῶν ἐν ὄψει μάλιστα τῆς ἐξαγγελθείσης καὶ ἐπικειμένης πλήρους ἀναδιοργανώσεως τού Σώματος 'Επιθεωρήσεως 'Εργασίας. Αἱ καταργούμεναι διατάξεις τῆς παρ. 2 τού άρθρου 10 τού Ν.Δ/τος 2954/1954 ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Τιμωρεῖται διά προστίμου πεντακοσίων μέχρι πέντε χιλιάδων (500-5.000) μεταλλικῶν δραμῶν, ἀν δυνάμει ἄλλων διατάξεων τού ποινικοῦ Νόμου δὲν συντρέχη περιπτώσιν ἐπιβολῆς μεγαλυτέρας ποινῆς, ὁ παρεμποδίζων τὴν εἰσόδον τών ὀργάνων τού Σώματος 'Επιθεωρήσεως 'Εργασίας εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, πρὸς ἐκτέλεσιν τών ἔργων τῶν, ὡς καὶ ὁ δολίως παρέχων στοιχεῖα ἢ πληροφορίας ἀνάκριβεις κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τών καθηκόντων τῶν ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1976

Οἱ Ὑπουργοί

Δικαιοσύνης
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

'Εργασίας
Κ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων ἐργατικῶν τινῶν νόμων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων.

Ἄρθρον 1.

1. Μισθωτοὶ ἀπασχολούμενοι νομίμως, πέραν τῶν δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐπιτρεπομένων ἀνωτάτων χρονικῶν ὁρίων διαρκείας τῆς ἡμερησίας ἐργασίας, δικαιοῦνται ἀπολύεσθαι δι' ἐκάστην ὥραν τοιαύτης ἀπασχολήσεως ἴσης πρὸς τὸ καταβαλλόμενον ὠρομισθιον ἡμετέρινον τοῦλάχιστον :

- α) κατὰ 25% διὰ τὰς μέχρι 60 ὥρῶν,
- β) κατὰ 50% διὰ τὰς πέραν τῶν 60 καὶ μέχρι τῶν 120 ὥρῶν καὶ
- γ) κατὰ 75% διὰ τὰς πέραν τῶν 120 ὥρῶν, ἐτησίως.

2. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μὴ νομίμου ὑπερωριτικῆς ἀπασχολήσεως ὁ μισθωτὸς δικαιούται ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας, πέραν τῶν ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀδικαιολογήτου πλουσιακοῦ ἀπαιτήτήσεών του καὶ ἴσης πρὸς 75% τοῦ καταβαλλομένου ὠρομισθίου του πρόσθετον ἀμοιβήν.

3. Τυχόν εὐνοικώτεροι διὰ τοὺς μισθωτοὺς ὅροι, περιεχόμενοι εἰς ἄλλας διατάξεις, συλλογικὰς συμβάσεις ἐργασίας, κανονισμοὺς ἢ ἀτομικὰς συμβάσεις ἐργασίας, δὲν θίγονται ὑπὸ τοῦ παρόντος.

4. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις, τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς περιπτ. 4 τού άρθρου 9 τού Π. Δ/τος τῆς 27.6/4.7.1932 «περὶ Κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀκταώρου ἐργασίας διατάξεων» καὶ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τού άρθρου 8 τού Ν. Δ/τος 4020/1959 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων ἐργατικῶν τινῶν νόμων», καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τού άρθρου 2 τού Ν. Δ/τος 3755/1957 «περὶ αὐξήσεως ἀνδραμικῶς τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3239/1955 καὶ ἄλλων διατάξεων τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας κλπ.», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«1. Μισθωτοὶ ἀπασχολούμενοι κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς κατωτέρω ἀναφερομένης ἑσπέρας δικαιοῦνται, ἀνεξαρτήτως τοῦ κῶρους τῆς συμφωνίας περὶ τῆς ἀπασχολήσεως ταύτης καὶ

τῶν ἄλλων ἐνδεχομένων συνεπειῶν, τῆς ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8903/1946 Κοινῆς Ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργατίας, ὡς ἀδεντικῶς ἠρηγνεύθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 25825/1951 τοιαύτης, προβλεπόμενης προσαυξήσεως ἐξ 75% κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων, ὡς αὐταὶ ἰσχύουν σήμερον, ὀρίζομενα».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται, μετ' ἀδειαν τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τού Ὑπουργείου Ἐργασίας ὅπως μισθωτοὶ Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων, ἢ ἐργασία τῶν ὁποίων παρέχεται ἐκτός κάτωκλιμένων περιοχῶν, λαμβάνον ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τού Β. Δ/τος 748/1966, «περὶ κωδικοποιήσεως, καταργήσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ ἐβδομαδιαίας καὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως καὶ ἡμερῶν ἀργίας», ἀναπληρωματικῆς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, ἀνὰ περίοδον τεσσάρων (4) ἐβδομάδων τόσας συνεχεῖς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπουσίας (συμψηφιστικῆς ἀδειαι) ὅσαι αἱ Κυριακαὶ καθ' ἃς οὗτοι ἀπρηχολήθησαν.

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Μ. Παρασκευῆς ἀπαγορεύεται ἡ λειτουργία τῶν καταστημάτων ὡς καὶ ἡ ἀπασχολήσις τῶν μισθωτῶν αὐτῶν μέχρι τῆς 13.00 ὥρας. Δι' ἀποφάσεων τού ἀρμοδίου Νομάρχου, μετὰ γνώμην τῶν οἰκειῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων ἐργοδοτῶν καὶ μισθωτῶν, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοιαῦται, δύνανται νὰ ὀρίζονται ἄλλως τὰ τῆς λειτουργίας τῶν καταστημάτων κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν, ἐφ' ὅσον τοπικὰ συνθῆκαι ἐπιβάλλουν ταῦτο.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιρροαστομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων, τῆς παρ. 1 τού άρθρου 5 τού Νόμου 2112/1920 «περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τῆς παρ. 2 τού άρθρου 6 τού Β. Δ/τος τῆς 16/18.7.1920 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ν. 2112/1920 «περὶ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» καὶ ἐπὶ τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ ὑπηρετῶν», ὡς αὐταὶ συνέπληρώθησαν διὰ τοῦ άρθρου 7 τού Νόμου 3198/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ καταγγελίας τῆς σχέσεως ἐργασίας διατάξεων», τὸ προσωπικόν τοῦ ΕΚΤΕΛ καὶ τῶν ΚΤΕΛ ἀπολύεται μόνον διὰ τοὺς ἐν τῷ οἰκειῷ Κανονισμῷ περιοριστικῶς ἀναφερομένους λόγους, δικαιούμενον τῆς, ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς προϋποθέσεις, προβλεπόμενης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ άρθρου 8 τού Νόμου 3198/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ καταγγελίας τῆς σχέσεως ἐργασίας διατάξεων», τὸ προστεθὲν διὰ τῆς παρ. 4 τού άρθρου 8 τού Ν. Δ/τος 3789/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῆς ἐργατικῆς Νομοθεσίας», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Μισθωτοὶ ἐν γένει ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν οἰκοῦντες ποτε ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεως συμπληρώσαντες ἢ συμπληροῦντες τὰς πρὸς λήψιν πλήρους συντάξεως γήρατος προϋποθέσεις δύνανται νὰ ἀποχωρῶσι τῆς ἐργασίας ἢ ν' ἀπομακρύνωνται ταύτης παρά τοῦ ἐργαζομένου τῶν, λαμβάνοντες, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, οἱ μὲν ἐπικουρικῶς ἠσφαλισμένοι, τὰ 40%, οἱ δὲ μὴ ἠσφαλισμένοι ἐπικουρικῶς τὰ 50% τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὁποίας δικαιοῦνται κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις, διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπροεδοποήτου καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας, ἐκ μέρους τοῦ ἐργαζομένου. Τυχόν εὐνοικώτεροι διὰ τοὺς μισθωτοὺς ὅροι, περιεχόμενοι εἰς ἄλλας διατάξεις, συλλογικὰς συμβάσεις ἐργασίας, κανονισμοὺς ἢ ἀτομικὰς συμβάσεις ἐργασίας, δὲν θίγονται ὑπὸ τοῦ παρόντος. Διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω χορηγούμενην εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας ἢ ἀπομακρυνόμενους μισθωτοὺς μειωμένην ἀποζημιώσιν ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ, πάντα τὰ ὀρίζομενα ὑπὸ τῶν άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τού Ν. Δ/τος 3198/1955 ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2112/1920 «περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας